

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 27. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 9. april 2010
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Flemming Møller (V), Eva Kjer Hansen, næstformand (V), Anita Christensen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Bjarne Laustsen (S), Anne Grete Holmsgaard, fungerende formand (SF), Pia Olsen Dyhr (SF), Frank Aaen (EL)

Desuden deltog: Finansminister Claus Hjort Frederiksen

Anne Grete Holmsgaard fungerede som formand.

Punkt 1. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten - Stabilitets- og konvergensprogrammerne

– Tidlig forelæggelse

SEK (2010) 0350

EUU alm. del (09) – bilag 309 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (09) – bilag 261 (Danmarks konvergensprogram af 24/2-10)

EU-note (09) – E 25 (notat om Danmarks

Konvergensprogram 2009 af 4/3-10)

EU-note (09) – E 29 (notat om Kommissionens svar på Danmarks Konvergensprogram, 2009-2011)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 308 (foreløbigt referat af Europaudvalgets møde 5/3-10, hvor sagen senest blev behandlet)

Finansministeren: På det uformelle møde i næste weekend skal vi behandle udtalelser om EU-landenes stabilitets- og konvergensprogrammer. Udtalelserne vil blive formelt vedtaget på et efterfølgende formelt rådsmøde. Det er en lidt usædvanlig proces, da behandlingen af udtalelserne normalt finder sted på et formelt møde, men det spanske formandskab har valgt denne procedure.

EU-landene står over for store udfordringer i forhold til at konsolidere de offentlige finanser. Det gennemsnitlige offentlige underskud i EU steg fra 2,3 pct. af BNP i 2008 til 7 pct. af BNP i 2009 og forventes at udgøre 7,2 pct. af BNP i 2010. Samtidig er den offentlige gæld steget kraftigt fra knap 62 pct. af BNP i 2008 til 74 pct. af BNP i 2009. Selv om EU-landene planlægger at nedbringe de offentlige underskud, vil gælden fortsat stige de kommende år og vil kun blive stabiliseret eller falde lidt i omtrent halvdelen af landene omkring 2013.

Der er bred enighed blandt EU-landene om behovet for konsolidering. Den 20. oktober sidste år vedtog Økofin en række overordnede principper for finanspolitiske exitstrategier, herunder at alle lande som hovedregel skal starte konsolideringen senest i 2011 og mange lande allerede i 2010. Principperne er siden da konkret blevet udmøntet i henstillinger til landene med uforholdsmæssigt store underskud inden for rammerne af stabilitets- og vækstpacten.

På nuværende tidspunkt er 20 lande omfattet af proceduren for uforholdsmæssigt store underskud. Hovedprincippet i henstillingerne er, at lande med relativt store finanspolitiske udfordringer, herunder særligt store underskud, skal gennemføre relativt store gennemsnitlige årlige strukturelle budgetforbedringer over en lang periode. Lande med mindre udfordringer skal derimod gennemføre mindre stramninger over en kortere periode.

Hovedkonklusionen vedrørende landenes programmer og Rådets ventede udtalelser er, at det flertal af lande, der allerede er omfattet af underskudsproceduren, generelt planlægger at efterleve deres henstillinger.

De fleste af landene starter konsolideringen i 2010, mens enkelte lande med moderate underskud – det gælder Tyskland, Nederlandene og Østrig – ifølge deres henstillinger kan vente med at starte til 2011. Landene planlægger generelt at gennemføre langt størstedelen af konsolideringen på udgiftssiden.

Kommissionens udkast til udtalelser påpeger generelt, at landene bør eller vil kunne få behov for at styrke deres indsats for at efterleve stabilitets- og vækstpacten, særligt de respektive henstillinger om strukturelle budgetforbedringer og nedbringelse af underskuddene til under 3 pct. af BNP inden for de givne frister.

Kommissionen kritiserer endvidere bredt de makroøkonomiske forudsætninger, særligt vækstantagelserne, som generelt er mere favorable end Kommissionens skøn, og den manglende præcisering af konsolideringstiltag udover 2010. Landene gør således generelt ikke rede for, hvordan de konkret vil efterleve deres henstillinger – udover de tiltag, som allerede er vedtaget for i år.

Jeg vil henvise til samlenotatet for en nærmere gennemgang af udtalelsernes afsluttende hovedanbefalinger for de andre EU-lande.

Regeringen kan generelt støtte de ventede udtalelser.

Vi ser positivt på, at landene som ventet lægger stor vægt på at efterleve deres henstillinger og generelt er gået i gang med at konsolidere de offentlige finanser. Udskydelse af konsolideringen kan indebære store omkostninger for de offentlige finanser, herunder via højere renter, og dermed også for aktivitet og beskæftigelse. Det er bedre, at landene selv planlægger og gennemfører en rettidig konsolidering, frem for på et lidt senere tidspunkt at blive nødt til at gennemføre en endnu større konsolidering, f.eks. på grund af pres fra de finansielle markeder.

Rådet har også udarbejdet en udtalelse vedrørende Danmarks konvergensprogram, der blandt andet overordnet indeholder følgende tre pointer:

1. Det vurderes, at dansk økonomi var i en god udgangsposition sammenlignet med andre lande, da den globale krise ramte.

2. Det vurderes endvidere, at Danmark har taget en række omfattende skridt som reaktion på krisen – og de store finanspolitiske lempelser i 2009 og 2010 vurderes både som passende og på linje med den koordinerede indsats for at stabilisere konjunkturerne, som Det Europæiske Råd besluttede i december 2008.
3. Endelig vurderes det, at de finanspolitiske rammer i Danmark er gode og kendetegnet ved høj gennemsligtighed. Og selv om udgiftsrammerne er blevet overskredet, så er der taget skridt til at sikre bedre overholdelse af udgiftsrammerne i kommuner og regioner.

Udgangspunktet i konvergensprogrammet er, at de offentlige finanser i år ventes at udvise et underskud på 5½ pct. af BNP og dermed overstiger grænsen på 3 pct. af BNP. Derfor ventes Danmark at komme ind i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud og modtage en henstilling i løbet af 2010 om at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP.

I konvergensprogrammet konsolideres de offentlige finanser med 1½ pct. af BNP frem mod 2013 på linje med den ventede henstilling. Konvergensprogrammet er baseret på en mellemfristet målsætning om strukturel balance på de offentlige finanser i 2015 og finanspolitisk holdbarhed. Samlet set udgør konsolideringskravet dermed 31 mia. kr. frem mod 2015.

Rådsudtalelsen indeholder også nogle advarende bemærkninger om, at væksten kan blive lavere og de offentlige underskud større end lagt til grund i konvergensprogrammet. Rådsudtalelsen anbefaler desuden i overordnede vendinger, at Danmark forstærker indsatsen for at begrænse overskridelsen af 3 procentsgrænsen for det offentlige underskud og hurtigt bringer underskuddet under 3 pct. af BNP. Desuden anbefales, at Danmark fremlægger mere detaljerede forslag til at sikre den nødvendige konsolidering.

Lad mig hertil først sige, at selv om det er Kommissionens og Rådets opgave at være kritiske i forhold til programmerne, er bemærkningerne til Danmark i den milde ende.

Økonomikommisær Olli Rehn har udtalt, at Danmark "...set over hele spektret af EU-lande er blandt de lande, der har et mere realistisk forhold til deres væksthiveau og et af de mest konkrete programmer."

Vækstskønnene for 2010 og 2011 er således på linje med de seneste skøn fra EU. Vækstantagelserne for 2012-15 beskrives som "favorable", men bygger på samme principper som i tidligere års konvergensprogrammer, dvs. en gradvis normalisering af konjunktursituationen. Samtidig er det Kommissionens vurdering, at forventningerne til beskæftigelsen er realistiske.

I udkastet til rådsudtalelse vurderes det, at Danmarks budgetmål "mere end tilstrækkeligt" afspejler målene i stabilitets- og vækstpagten.

I Rådets udkast vurderes det på baggrund af den beregnede struktursaldo, at konsolideringen af de offentlige finanser bør begyndes i 2011 – dog i et moderat tempo. Konsolideringen i 2011 udgør op mod ½ pct. af BNP målt ved ændringen i

den strukturelle saldo ved EU's metode og EU's definition af midlertidige engangsforhold, såkaldte "one-offs".

Regeringen har meldt ud, at der vil blive taget hensyn til konjunktursituationen i tilrettelæggelsen af finanspolitikken i 2011, men også at det er centralt, at vi kommer i gang med at konsolidere de offentlige finanser. Finanspolitikken for 2011 fastlægges endeligt i forbindelse med finansloven for 2011.

Samlet er det som nævnt vurderingen, at udkastet til rådsudtalelse er afbalanceret og forholdsvist positivt i forhold til andre lande. Regeringen kan støtte rådsudtalelserne.

Pia Olsen Dyhr tog udgangspunkt i, at Kommissionen ikke er enig i den måde, regeringen har lavet beregningerne på, og forventer, at der stadig væk vil være et underskud på den danske finanslov i 2015. Hun bad regeringen udarbejde et notat, som viser, hvad forskellen i beregningerne går ud på.

Hun forstod, at Kommissionen forventede, at regeringen ville specificere, hvad besparelserne går ud på, og det troede hun også, den danske befolkning gerne ville have at vide. Derfor spurgte hun, hvornår regeringen kommer med et bud på de konkrete besparelser, og hvilke sektorer der især vil blive ramt.

Kim Mortensen ville ikke tage en lang finanspolitisk debat i Europaudvalget, idet han gik ud fra, at den ville komme i Finansudvalget eller i Folketinget, og han havde også bemærket, at punktet kun blev forelagt til orientering i Europaudvalget. Derfor gik han ud fra, at partierne ikke ville blive taget til indtægt for, hvordan regeringen ville imødekomme det krav, som Kommissionen har stillet. Kommissionen har svært ved at se, at det danske svar på konvergenskravene kan nå de mål, som regeringen selv sætter op, men den ville afvente regeringens svar herpå. Han gik ud fra, at der ville komme en reaktion fra regeringen, hvor den redegør for, hvordan man vil nå målene. Han spurgte, om det er tilfredsstillende for Kommissionen, at svarene kommer i forbindelse med finansloven, som finansministeren nu siger – altså i slutningen af 2010.

Der er opstillet en tidstermin for, hvornår landene skal nå at nedbringe deres budgetunderskud. I den forbindelse spurgte Kim Mortensen, om nogle lande allerede nu har meldt tilbage, at de ikke kan nå det inden for tidsrammen.

Ligesom Pia Olsen Dyhr ville han gerne have et overblik over, hvilke præcise uoverensstemmelser der er mellem Kommissionen og regeringen med hensyn til beregningerne.

Frank Aaen undrede sig over, at det er EU, der fastlægger den økonomiske politik i Danmark i de kommende år, som han helt principielt mente burde fastlægges i det danske Folketing. Herunder hvordan man undgår store underskud, som Enhedslisten heller ikke går ind for. Han forstod af debatten på det sidste Europaudvalgsmøde, at regeringen mente, det var OK at lave tilpasningen i perioden frem til 2015, men at man har fremrykket det til 2013 på grund af vedtagelserne i EU. Derfor spurgte han, hvorfor vi skal bøje os for

EU og gennemføre nedskæringer i velfærden på 31 mia. kr., hvilket kommer til at gøre nas rundt omkring.

I øvrigt mente han, det gik ud over det demokratiske, når politikken vedtages i Europaudvalget på baggrund af et krav fra EU, som regeringen vil bøje sig for, og gennemføres i de lukkede kommuneforhandlinger og i et lukket møde i Finansudvalget. Først når finansloven skal vedtages, kommer der en offentlig debat. Det betegnede han som demokratisk stærkt utilfredsstillende.

NOT **Finansministeren** lovede at sende det notat, Pia Olsen Dyhr havde bedt om.

Kommissionen mener, det kan blive vanskeligt at opnå den planlagte forbedring af den strukturelle saldo på 1½ pct. af BNP i 2013, og at der vil være et underskud på 0,4 pct. af BNP i 2015. Der er en række tekniske forskelle mellem Finansministeriets beregninger og Kommissionens beregninger, hvoraf finansministeren nævnte, at med Kommissionens definition af midlertidige engangsforhold svarer forbedringen af den strukturelle saldo fra 2010 til 2013 til ca. 1,4 pct. af BNP, mens Finansministeriets siger 1½ pct. af BNP. Forskellen på 0,4 pct. af BNP er ikke stor i lyset af de usikkerheder, der må regnes med, men afspejler, at EU anlægger et mere forsigtigt skøn for den potentielle vækst i dansk økonomi fra 2010 til 2015. Kommissionen tager efter Finansministeriets opfattelse ikke tilstrækkelig højde for, at en lavere produktivitetsvækst også vil medføre lavere aflønninger og overførselsindkomster. Finansministeriet skøn med hensyn til den strukturelle saldo tager i højere grad højde for særlige danske forhold. Vi mener, at Finansministeriets skøn er mere nøjagtigt.

Finansministeren svarede Kim Mortensen, at partierne på grundlag af drøftelsen i Europaudvalget ikke vil blive taget til indtægt for regeringens økonomiske politik, og det vil Folketinget selvfølgelig heller ikke. Når udtalelsen om Danmarks konvergensprogram forelægges til orientering, er det i overensstemmelse med normal praksis. Den praksis har været gældende i hvert fald de sidste fire år. Konvergensprogrammet forudsikker ikke, hvad der skal ske med de henstillinger, som Danmark får om at nedbringe sit underskud, så det kommer under 3 pct. af BNP. Vi har i vort konvergensprogram taget hensyn til den forventede henstilling, som vi vil få om en konsolidering på 1½ pct. i årene 2011-13. Finansministeren pointerede, at der er tale om en henstilling, ikke et krav. Vurderingen af Danmarks efterlevelse af henstillingen vil ske på baggrund af den faktisk førte finanspolitik, der vil blive gennemført – i første omgang i forbindelse med finanslovsforslaget for 2011.

Finansministeren erklærede sig uenig i Frank Aæns fremstilling af, at konvergensplanen er noget, EU dikterer. Vi har nøjagtig den samme interesse som EU i, at finanserne er holdbare, og at vi ikke oparbejder et kæmpe underskud, der gør, at vi får store renteudgifter. Han mente ikke, der var noget modsætningsforhold. Finansministeren tilføjede, at han mente, det var en kolossal styrke, at EU følger med i, hvor det sker i de enkelte lande. Som eksempel herpå nævnte han Grækenland.

Den økonomiske politik i Danmark fastlægges i Folketinget – primært i finanslovsforhandlingerne. Hvad angår kommunernes økonomi fremsender regeringen et bloktilskudsaktstykke til Finansudvalget. Derfor mente finansministeren ikke, Frank Aaens fremstilling var passende. Vi møder udfordringen to gange i år. Først i forhandlingerne i juni måned med kommunerne og derefter i slutningen af året i forbindelse med finanslovens vedtagelse. Her vil der ske den konkrete udformning af de initiativer, den danske regering tager.

Pia Olsen Dyhr gentog sit spørgsmål om specifikationen af besparelserne.

Frank Aaen var enig med finansministeren i, at underskud og renter er noget skidt, idet renterne skal betales af de almindelige skatteydere og går til dem, der har formue. Men underskud kan være nødvendigt i en periode.

Enhedslisten har protesteret mod regeringens skattelettelser, fordi de primært kommer de rigeste til gode. Efter Frank Aaens opfattelse skyldes krisen i høj grad regeringens skattepolitik.

Han gentog sine synspunkter vedrørende det udemokratiske i beslutningsprocessen.

Frank Aaen spurgte, om det ikke er korrekt, at vi bare kan lade være med at følge EU's henstilling, hvis der er flertal herfor i Folketinget.

Kim Mortensen sagde, at da han hørte Frank Aaen, kom han i tvivl om, hvorvidt de sad med de samme papirer. Han mente ikke, Kommissionen siger, hvordan Danmark skal nå frem til en konsolidering. Kommissionen kommer med en henstilling, som ikke er et diktat.

Han gentog sit spørgsmål om, hvorvidt der var lande, som allerede nu havde sagt, at de ikke kunne overholde tidsfristerne.

Kim Mortensen pegede på, at de to væsentligste grunde til, at vi har fået et så stort underskud på statsfinanserne, er vigende indtægter fra Nordsøen og den store arbejdsløshed. Man kan sætte flere folk i beskæftigelse, eller man kan spare i den offentlige sektor. Hvad man vælger, afgøres i Folketinget. Kim Mortensen spurgte, om det ikke er rigtigt forstået, at Kommissionen kommer med en henstilling om at nedbringe underskuddet, men at den spørger regeringen, hvordan Danmark har tænkt sig at gøre det.

Anne Grete Holmsgaard erkendte, at hidtil havde de danske konvergensplaner været forelagt Europaudvalget til orientering, men nu foreligger der en ny situation, idet vi ikke længere overholder konvergenskravene, og så er det principielle spørgsmål, om der ikke skal forelægges forhandlingsoplæg om sagen. Hun spurgte, hvor forpligtet Danmark er af det svar, vi afgiver til EU nu.

Finansministeren mente ikke, der var noget modsætningsforhold mellem ham og Frank Aaen – eller for den sags skyld mellem Danmark og EU – når det gælder om, at man så vidt muligt skal udgå underskud og renteudgifter.

Han ville ikke bevæge sig ind i en lang diskussion med Frank Aaen vedrørende skattepolitikken, men ville ikke lade det stå uimodsagt, at regeringens skat-

tereform havde medvirket til krisen. Tværtimod mente han, den var en del af løsningen.

Finansministeren svarede Kim Mortensen, at det kun var Storbritannien, som havde sagt, at de ikke kunne nå at komme under 3 pct. af BNP inden for fristen, men han mente, at nogle lande under forhandlingerne med Kommissionen på et tidligere tidspunkt havde fået udskudt fristerne.

Kontorchef Rasmus Degn tilføjede, at på nuværende tidspunkt er 20 lande omfattet af proceduren vedrørende for store underskud. Et antal lande havde tidligere fået henstillinger, og nogle af dem havde været ude for en økonomisk udvikling, som havde været mindre gunstig, end man havde forudset, og derfor var anbefalingerne til dem blevet revideret.

Finansministeren sagde, at den danske regering havde tilrettelagt processen i tre faser. I 2009 og 2010 fører vi en finanspolitik, som er en af de mest ekspansive i OECD-området. I 2011-2013 skal vi konsolidere med 1½ pct. af BNP. Der er ikke noget krav om, at konsolideringen skal ske med lige store beløb hvert år, men det ville nok vække forundring, hvis vi sagde, at hele konsolideringen ville finde sted i sidste kvartal af 2013. Vi har også selv en interesse i, at processen bliver så skånsom som overhovedet mulig. Straffen kommer ikke fra EU, men fra markedet, hvis man ikke fører en ansvarlig økonomisk politik. Det ser man et tydeligt eksempel på i Grækenland for tiden. EU straffer ikke Grækenland, men hjælper tværtimod Grækenland med at skabe troværdighed.

Når vi har konsolideret med 31 mia. kr. i løbet af de nævnte tre år, mangler vi 7 mia. kr., som vi skal konsolidere med i de følgende år, således at vi når målsætningen i regeringens 2015 plan.

Finansministeren sagde til Anne Grete Holmsgaard, at regeringen ikke mente, den skulle forelægge forhandlingsoplæg, idet det ikke er i Europaudvalget, regeringens økonomiske politik bliver fastlagt. Vi har fremsendt vores konvergensprogram, og det behandles på det uformelle finansministtermøde i næste uge.

Frank Aaen henviste til, at han havde spurgt skatteministeren, hvor meget skattestoppet og skattelettelserne havde kostet staten, siden regeringen trådte til, og fået det svar, at det drejede sig om 223 mia. kr.

Ganske vist er Frank Aaen også imod et underskud, som giver større renteudgifter, men Enhedslisten går ikke ind for, at man skal afskaffe underskuddet ved at skære i velfærden.

Han forstod, at det var helt frivilligt, at regeringen tilpasser sig de henstillinger, der kommer fra EU, og at vi, hvis der var flertal for det i Folketinget, kunne lade være med at følge dem.

Anne Grete Holmsgaard sagde, at hendes spørgsmål om, hvorvidt der skulle forelægges et forhandlingsoplæg, mere går på, at det er første gang, vi ikke overholder konvergenskravene. Det er en principielt anderledes situation end den, vi har kendt tidligere.

Finansministeren erklærede sig uenig i Frank Aens syn på skat. Han mente ikke, at svaret på den finansielle krise, vi befinder os i nu, hvor tusindvis af danske arbejdspladser flytter til Kina, Vietnam og Indien, fordi det er for dyrt at producere her i landet, er at forøge omkostningerne ved at sætte skatten op – altså gøre arbejdskraften dyrere og gøre det dyrere at drive virksomhed.

Finansministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at ved vurderingen af, om en sag skal forelægges til orientering eller til forhandlingsoplæg, ses der på en række kriterier: om Danmark har stemmeret i sagen, hvad den politiske rækkevidde er, om sagen er kontroversiel, om den har konsekvenser for dansk lovgivning osv. Det er regeringens samlede vurdering, at den konkrete sag bør fremlægges til orientering, således som tidligere konvergensplaner er blevet det.

Punkt 2. Præcisering af beføjelser for EU-tilsynsmyndigheder på det finansielle område (Omnibus-direktiv I)

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2009) 0576

KOM (2009) 0576 – bilag 5 (fortroligt notat af 8/4-10)

KOM (2009) 0576 – bilag 4 (tillæg til samlenotat)

KOM (2009) 0576 – bilag 3 (samlenotat side 17)

KOM (2009) 0576 – bilag 2 (grundnotat af 11/12-10)

Den fungerende formand, Anne Grete Holmsgaard, gjorde opmærksom på, at de tre finansielle tilsynsmyndigheder, der behandles i omnibusdirektivet, blev drøftet på Europaudvalgets møde den 27. november 2009, hvor der også blev givet mandat.

Finansministeren: Dette punkt på dagsordenen handler om det såkaldte omnibusdirektiv, som ventes vedtaget på et snarligt rådsmøde.

Der er tale om en opfølgning på og udmøntning af forslaget om en ny struktur for det finansielle tilsyn i EU, der blev opnået enighed om i Økofin i december 2009.

Den nye tilsynsstruktur indebærer som bekendt bl.a., at der etableres tre nye EU-tilsynsmyndigheder for henholdsvis banker, værdipapirer og forsikring/pension. De nye myndigheder sammensættes af repræsentanter for de nationale finansielle tilsyn.

EU-tilsynsmyndighederne tildeles en række konkrete beføjelser. Der var således i december enighed om, at de nye myndigheder bl.a. skulle have beføjelser til at udarbejde bindende tekniske tilsynsstandarder.

Det foreliggende forslag til omnibusdirektiv indskriver konkret de nye EU-tilsynsmyndigheder i de enkelte finansielle direktiver og udpeger konkrete områder i de enkelte direktiver, hvor der kan eller skal udarbejdes bindende tekniske standarder.

Det er præciseret i forslaget, at sådanne standarder alene skal vedrøre tekniske forhold. Standarderne kan derfor ikke ændre i EU-reguleringen på det pågældende område.

Standarderne skal udarbejdes inden for de politiske rammer for reguleringen af det finansielle område, som sættes af Rådet og Europa-Parlamentet samt Kommissionen. Det betyder bl.a., at hvis der på et konkret område alene gælder minimumsregler, kan de bindende tekniske standarder ikke medføre, at reglerne totalharmoniseres.

De bindende tekniske standarder kan f.eks. dreje sig om de krav, et medlemsland kan stille for at give tilladelse til at drive kreditinstitutvirksomhed. Her foreskriver kapitalkravsdirektivet f.eks., at der skal fremsendes en driftsplan i forbindelse med ansøgningen, der præciserer den påtænkte forretning og kreditinstitutets organisation. Med omnibusdirektivet indsættes en hjemmel i direktivet, hvorefter Kom-

missionen efter forslag fra den europæiske banktilsynsmyndighed kan vedtage en bindende standard, der præciserer, hvilke specifikke oplysninger der skal være indeholdt i driftsplanen. Standarden skal også etablere ensartede formater, skabeloner og procedurer for indsendelsen af disse oplysninger.

Et andet eksempel er det prospekt, som udbyderen af et værdipapir skal udarbejde i forbindelse med udbud af værdipapirer til offentligheden. Prospektdirektivet fastsætter, at prospektet skal indeholde et resumé, som præciserer de vigtigste forhold og risici i forbindelse med udstedelsen. Med omnibusdirektivet indsættes en hjemmel i direktivet, hvorefter Kommissionen efter forslag fra den europæiske værdipapirmyndighed kan vedtage en bindende standard, der etablerer en skabelon for et sådant resumé. Formålet er at gøre det nemmere for investorerne at sammenligne forskellige værdipapirer i forskellige lande på baggrund af et ensartet resumé.

Omnibusdirektivet vil også gøre det muligt for Kommissionen efter forslag fra den europæiske banktilsynsmyndighed at vedtage bindende standarder vedrørende forskellige aspekter af kreditinstitutters styring og ledelse.

For god ordens skyld vil jeg nævne, at efter den forventede tilføjelse af aflønningsregler til kapitalkravsdirektivet kan de nye EU-tilsynsmyndigheder i princippet også foreslå bindende tekniske standarder, der præciserer reglerne om aflønning i kreditinstitutter.

Omnibusdirektivet lægger ikke op til noget konkret herom, og lad mig understrege, at som på alle de øvrige områder vil en eventuel bindende standard ikke kunne ændre ved den bagvedliggende regulering – dvs. konkret de principper som ventes tilføjet i kapitalkravsdirektivet.

Det nærmere indhold af de tekniske standarder udarbejdes af EU-tilsynsmyndighederne. Kommissionen skal efterfølgende vedtage de konkrete standarder for at gøre dem bindende. Kommissionen kan i særlige tilfælde ændre i den foreslåede tekniske standard før vedtagelsen. I sådanne tilfælde vil Kommissionens ændringer kunne kontrolleres nærmere af Rådet eller af Rådet og Europa-Parlamentet, som vil skulle godkende ændringen, eller som vil kunne komme med indsigelser, afhængigt af hvilket område standarden konkret vedrører.

Formålet med vedtagelsen af bindende tekniske standarder er at styrke det indre marked og gøre det nemmere for de finansielle virksomheder at agere på tværs af grænserne gennem skabelsen af en "single rule book".

Den nye tilsynsstruktur, der blev opnået enighed om i december, tildeler også de nye EU-tilsynsmyndigheder rådgivende og koordinerende roller i samarbejdet mellem de nationale tilsyn m.v.

Desuden gives EU-tilsynsmyndighederne mulighed for at gennemføre bindende mægling i eventuelle uenigheder mellem nationale tilsyn.

Det foreliggende forslag indskriver ligeledes disse roller konkret i de enkelte direktiver.

Jeg vil desuden nævne, at det spanske formandskab netop har rundsendt et nyt kompromisforslag, som jeg har sendt til Europaudvalget. I forhold til det kompro-

misforslag, der blev rundsendt i midten af marts, og som samlenotatet bygger på, er der kun meget små, primært sproglige ændringer i det nye kompromisforslag.

En indholdsmæssig ændring i det seneste kompromisforslag er, at Kommissionen nu skal rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 1. januar 2014 om, hvorvidt EU-tilsynsmyndighederne har fremsendt de udkast til tekniske standarder, som direktivet omfatter.

Herudover præciserer det seneste kompromisforslag, at formålet med en række standarder er at sikre ensartet anvendelse af de underliggende direktivartikler.

Der er med omnibusdirektivet som nævnt tale om en konkret udmøntning af det tidligere forelagte forslag om en ny tilsynsstruktur i EU på det finansielle område, som gennem styrket og mere harmoniseret tilsyn skal understøtte finansiell stabilitet og et velfungerede indre marked for finansielle tjenesteydelser.

Regeringen kan støtte forslaget.

Pia Olsen Dyhr betegnede omnibusdirektivet som meget omfattende og ville gerne vide, hvor meget det går i detaljer med hensyn til tekniske standarder, som kan få væsentlige konsekvenser for det danske realkreditmarked. Hun henviste til, at Retsudvalget i øjeblikket behandler L91, som handler om kreditaftaler, og spurgte, om direktivet vil skabe problemer i Danmark, fordi vi har et realkreditsystem, som man ikke kender i andre lande. Vil det betyde, at vi skal ændre vort lånesystem?

Pia Olsen Dyhr henviste til, at man i England og Holland kan lave overførsler på bankkort på få timer, mens bankerne i Danmark bruger 3 dage til det – og får rentepengene i de tre dage. Derfor spurgte hun, om direktivet vil beskæftige sig med sådanne detaljer.

Kim Mortensen spurgte, hvordan regeringen forholder sig til de hørings svar, der er kommet vedrørende det danske realkreditsystem, eventuelt i et notat. Han gik ud fra, at regeringen ville fastholde, at vi har en særlig model for realkredit i Danmark.

Frank Aaen erklærede sig enig i det, der var sagt om, at det er meget vigtigt, at vi har mulighed for at fastholde det danske realkreditsystem, som skal vedtages i Folketinget og ikke i Bruxelles.

Finansministeren svarede Pia Olsen Dyhr, at grundlæggende kan direktivet ikke lave om på de bagvedliggende regler, men kun udfylde de tekniske standarder – det kan altså ikke fastsætte strammere krav. Efter forslaget skal der fastlægges nogle standarder i relation til elementer i kapitalkravsdirektivet, som generelt kan vedrøre den danske realkreditmodel, men det er for tidligt at sige, hvad det konkrete indhold af disse standarder vil være. Finansministeren tilføjede, at det præciseres i omnibusdirektivet, at de bindende tekniske standarder ikke kan begrænse den mulighed, som medlemslandene har for selv at tilrettelægge deres regler på et område, hvor der ikke er fuld harmonisering i det bagvedliggende direktiv. Det er regeringens vurdering, at den primære udfordring for den danske realkreditmodel kommer i forbindelse med den

grundlæggende revision af de bagvedliggende regler i kapitalkravsdirektivet, som kan forventes fremsat af Kommissionen i slutningen af 2010. Til den tid vil der komme en diskussion om det danske realkreditsystem.

Pia Olsen Dyhr gentog sit spørgsmål om direktivets betydning for realkreditinstitutterne og forholdet til L91, idet hun tilføjede, at måske skulle finansministeren komme med et skriftligt svar. Egentlig syntes hun, det var en god idé med tekniske standarder, men det er vigtigt at huske på, at der er nationale forskelle med hensyn til både realkredit, forsikringer og pensionsordninger, som også har noget at gøre med forbrugerbeskyttelse.

Kim Mortensen havde forstået, at regeringen er enig i, at vi skal sikre den danske realkreditmodel, men der er ikke noget i det foreliggende direktivforslag, som forringer den danske realkreditmodel, og hvis der senere kommer et udspil fra Kommissionen, er det noget, der kommer til afgørelse i Europaudvalget inden udgangen af 2010.

Bjarne Laustsen pegede på, at der dagen før havde været et indslag i tv, hvor Bendt Bendtsen og den nye økonomi- og erhvervsminister Brian Mikkelsen havde bekræftet, at den danske realkreditmodel er under pres, og at der var enkelte lånetyper, som ville være passé, men nu siger finansministeren, at der ikke er nogen problemer p.t. Hvorfor er der den forskel i de 2 udtalelser?

Finansministeren sagde i svaret til Pia Olsen Dyhr, at han ikke kendte de konkrete regler i relation til L91, som er økonomi- og erhvervsministerens område. Som nævnt møder vi de konkrete udfordringer i december måned, når Kommissionen fremlægger sit forslag.

Finansministeren bad om, at man stillede spørgsmålene vedrørende de fremtidige drøftelser om realkredit til økonomi- og erhvervsministeren.

Finansministeren bekræftede over for Kim Mortensen, at der ikke er noget i det foreliggende direktivforslag, som ødelægger det danske realkreditsystem.